

İnanma ihtiyacı doğuştan mı gelir?

www.ateistlerecevap.org/2017/08/inanma-ihtiyac-dogustan-m-gelir.html

ateistlerecevap

Ağustos 4, 2017

Değerli kardeşimiz,

İsviçreli psikolog Pierre Bovet, *“Din Duygusu ve Çocuk Psikolojisi”* adlı eserinde, belli bir yaşa gelen bütün normal çocukların, sırf kendilerine mahsus tamamen *“kendi malları”* olan (yani fitratlarında bulunan) sanki *“tabii bir dinleri”* vardır. Bu iptidai inançların teşekkülünde, cemiyet kadar, ferdin şuur, idrak ve muhayyilesi de önemli rol oynar. Belki çocuk, cemiyetten edindiği dini kavramların muhtevasını, bizzat kendisi tayin eder. Ancak, zamanla cemiyet ile kendi arasındaki tezatları görür, yeni intibaklara gider. Şanlı Peygamberimiz (asm)’den öğrendiğimize göre:

“Bütün çocuklar İslam fitratı üzere doğarlar, daha sonra, onları, anaları, babaları (ve cemiyet) şu veya bu dine sokar.”

Çocukların “fitri dini” konusunda pek çok ilim ve fikir adamı araştırma yapmıştır. Bunlardan biri de Amerikalı filozof William James’tir. O, çocukta, cemiyetin müdahalesi olmaksızın meydana gelen “tabii din duygularını” yakalamak için, Ballard adında, on bir yaşına kadar, hiçbir ders almamış olan sağır ve dilsiz bir çocuğun hatıralarını ve davranışlarını incelemiştir. Sonradan iyi bir eğitimden geçirilen bu çocuk, eğitim öncesi “fizik ötesi” düşünce ve duygularını şöylece özetlemiştir:

“Babamla gezintiye çıktığımız oluyordu. Tabiat ve manzaralar bana çok tesir ediyordu. Konuşmayı ve yazmayı bilmiyor, fakat düşünüyordum. Kendi kendime soruyordum: ‘Acaba dünya nasıl var oldu?’, ‘İnsan, hayata nasıl başladı?’, ‘Bitkiler ve diğer canlılar nasıl meydana geldi?’, ‘Dünya’yı, Ay’ı, Güneş’i var eden sebep ne?’, ‘Bu eşya alemi nasıl doğdu?’, ‘Bütün bu soruları kim aklıma getiriyor?’, ‘İlk insan, ilk hayvan, ilk bitki, tohumuz nasıl meydana geldiler?’, ‘Nereden gelip nereye gidiyoruz?’, ‘Kâinatın başlangıcı nasıl olabilirdi?’ Bilhassa, bu soruya cevap bulamazdım. Düşünür, düşünür vazgeçer, bir müddet sonra, yine aynı meseleye dönerdim.” (bk. Pierre Bovet, Din Duygusu ve Çocuk Psikolojisi, s.71-72).

Daha birçok psikolog bu konuyu araştırmış, aşağı yukarı aynı sonuçlara ulaşmışlardır. Böylece anlaşılmıştır ki, çocuklar da en küçük yaştan itibaren, kâinata ve tabiata merakla yönelir ve yukarıda örneğini verdiğimiz soruları sorarlar. Bu, insanın “tabiatı”dır, “fıtratı”dır. Görüldüğü gibi, bu sorular, yalnız mütefekkirlerin ve filozofların değil, çocuk, genç ve yetişkin herkesin zihnini işgal etmektedir. Yüce ve mukaddes kitabımız Kur’an-ı Kerim, Büyük Peygamber Hz. İbrahim (as)’ın çocuk yaşta iken, tabiata ve kâinata yönelerek yıldızlarda, Ay’da ve Güneş’te Yüce Yaradan’ı arayışını, daha sonra bunları aşırıp “ötelere ötesine” doğru kanatlanışını ne güzel anlatır. (bk. Gerçeğe Doğru, c.III, Zafer Yayınları)